

Emre Uygun

- şiirler -

Yayın Tarihi:

31.12.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Emre Uygun

Adım Emre Uygun, Őu anda sitedeki belki birŐok Őair-yazardan Őok kűŐűŐűm; yaŐım 17. Fakat Őiir demek duygu demektir; her yaŐta insanın duygusu vardır ki bu da demektir ki her yaŐta insanın en az bir Őiiri vardır.

Memleketimin en gűzel Őehirlerinden biri olan Őanakkale'de doŐup bűyűdűm, hala burada yaŐıyorum. İlkűğretimi Atatűrk İlkokulu'nda tamamladım, Őu an 11.sınıf űğrencisi olarak İbrahim Bodur Anadolu Lisesi'nde űğitim hayatıma devam ediyorum.

İnsani űzelliklerime gelecek olursak; bazen Őok neŐeli, bazen Őok umutsuz olabilen fakat genelde hayattan zevk alan biriyim. Őiirlerimde de yansıtacaŐım bu dengesizliĐi umarım size gűzel aktarabilirim.

Aşk ı Nefis Geliyor

Hissediyorum, o geliyor.
Dörtlünün arasında en kıyas ı;
Saçları altın sarısı,
Gözleri deniz mavisi,
Nefsi aşkın sesi,
Teni yazın nefesi...
Baharın aşk-ı nefsi geliyor.

Ağaçlar oynamaya başlıyor.
Kuşlar bağ ırmayı kesiyor;
Şarkılarla coşuyor.
Gelişini gören otlar,
Uzadıkça uzuyor;
Rüzgarın sıcak ısığ ıyla oynuyor.

Baharın yarım bıraktıklarını,
Bir bir tamamlıyor.
Bak salına salına saçları,
İşte oradan,
Yaz geliyor!

Emre Uygun

Bahara Aldanma

Baharın güzelliğine aldandım,
Samimiyetini içten sandım.
Kışın âhını aldım,
Yazın gerisinde kaldım.

Sıcığının içinde buldum soğuğu;
Acıyla bağırın o minik kuşu,
Bana geçirten o dik yokuşu,
Güneşin sarısına kandım.

Sen sen ol, üstad;
Kanma o soğuk sığağa,
Alevler yaksa bile sineni
Unutma;
Sonunda ısınan,
Senin güzel yüreğin olacak.

Emre Uygun

Baştan Sona Şiir

Şiir nedir
Ahenkli dizeler midir şiir?
Ahenkten ibaret yazılar mıdır
Yalnızca yazı mıdır şiir?

Aman, etme.
Yazıdan ibaret olsa şiir;
Nazım neden okurdu onu Piraye'ye?
Yazmak varken iki kuru mektup,
Neden dökerdi içini şiirlere?

Şiir ne yazıdır ne şarkıdır, üstad.
Duygudur, tecrübedir, tercümedir şiir.
Hayatındır, hayatındır.

Bazen kahve telvesi kadar soğuk,
Bazen kalpteki sevgi kadar sıcak...
Özlem kadar acı da olur,
Hayat kadar kısa da...

Vatan da olur şiir
Her dizesi bir karış toprak.
Her hecesi yurdum kadar sıcak.
Filizlenir dal budak.

Hülasa, yaşamdır şiir.
Şiir sendir, bendir, bizdir.
Sen şiirsin, ben de şiirim.
Farklı dizelerle, farklı ahenklerle,
Biz gibi; dünya da bir şiir.

Tanrının yazdığı her dize bir.
Baştan sona yaşamdır şiir.

Emre Uygun

Çakır Yeşili Çınar

Tam yarım asır evvel,
Nisan'ın bu gününde,
Altın sarısı saçları,
Maviye çalan bahar yeşili gözleriyle,
Bir bebek geldi dünyaya.

Daha o günden sırtlamış;
Alabildiğince zorluğu omzuna.
Yürümüş karanlığa aydınlık olmaya.
Şerefiyle, onuruyla;
Rehberlik etmeye mazluma.

Büyümüş o çakır bebek;
Bulmuş kendine bir melek.
Zorlukları onunla sırtlamış.
Senesinde de bir bebek almış,
Kucağına o çakır adam.

Yeşil gözlerinin içi gülmüş,
Ağlamamaya yeminlenmiş.
Aşkıyla sevmiş,
Doğruyu terk etmemiş.

O çakır, yeşil çınar benim babam.
Doğum günün kutlu olsun adam.

04.04.2017

Emre Uygun

Dost Dediđin

Dost dediđin insan,
Her daim eridir sözünün.
Yapamayacağını söylemez.
Lafı birdir özünün.

Özünü bilmeyen kiři,
Dođru yapamaz bir iři.
Sözün dođru olsun ki bil özünü.
Dostluđun içten olsun ki tut sözünü.

Emre Uygun

Ekşi Üzüm

Bazen ekşir bağlar.
Omuzdaki acı yük yüreğini bağlar.
Bu yüzden olsa gerek
Kimi zaman boşluğa düşer insan.
Çaresizlikle yüz yüze geldiği zaman,
Çabalayamaz, keser ümidini artık.

İşte o zaman
Sitemi de, öfkesi de kendinedir.
Rahat yoktur ona o vakit.
Sevda da ondadır, ayrılık da
Dost da, düşman da...

Bi' kere karıştı mı kafası
-Aynı dağınık saçları,
Kara kaşları gibi-
Toparlanma bilmez,
Savrulur dört yana
Baharda uçuşan toz taneleri misali,
Uzun uzun salınır.
Sevdiğinin ciğerinde
Buluncaya kadar kendini
Dur durak yok artık ona.
Ekşi bağlardaki ağır yük
Ancak o vakit tatlı bir üzüm ona...

Emre Uygun

Elveda Bahar

Gidiyor musun, bahar?
Saçıklarını toplamadan...
Yeşil örtünü kaldırmadan...
Satırlarını tamamlamadan;
Nereye gidiyorsun, bahar?

Ağaçlar durgunlaşır,
Kuşlar bağırır ardından.
Gidişini gören otlar,
Yemyeşil kesilir telaştan.
Aman gitme, bahar!

Sana aşık olmuş yaz,
Ardından gelirmiş,
Otur iki satır daha yaz.
Aşığına maşuk olmuş.
N'olur gitme, bahar!

Yarıda bırakıyor, bahar.
Ardında kalıyor aşığın sesi.
Yükselerek artıyor kuşların sesi,
Lakin, bahar
Eteklerini toplamış,
Gidiyor...

Emre Uygun

Hoşgelmişsin Bahar

Bahar gelmiş, sıcak nefesiyle
Üflüyor ağaçlara yeşilliğini.
Sermiş otlar kendilerini yere,
Dinliyor nevbahar esintisini.

Ağaçlar esniyor yerden yere...
Açıyor kollarının gölgesini.
Dallarda uzanan bir kertenkele
Dinliyor doğa esintisini

Kıpkırmızı olmuş deniz, ağlamaktan
Semâyı dost edinmiş kendine;
Bulutlar daha da yükselmesin,
Güneş karanlığını göstermesin diye.
Ama nafiye...
Perdelenmiş güneş ab-endam ile.

Sararmış liman, yokluğunda ayın.
Giden gemi hesabını yapmış her ayın.
En son kollarını açmış da çayın;
İlk gününde buluşmuş, bahar ayın'.

İlk çiçekleri tomurcuklanmış,
Güzelliğin baharda güllenmiş...
Bağlar kuru vermiş;
Bense sana, kızaran denizin
Sarı limanından giden
O gemide, ağaçlarda tomurcuklanan
Güzelliğinin gülünden vermişim,
Ey bahar!
Hoşgelmişsin...

Emre Uygun

İsmarlama

İsmarlama duygu mu olurmuş!
Şiir duygu değil miydi hani?
İsmarlama şiir mi olurmuş!
Ol deyince mutlu mu olunur?

İçinden gelecek şiir, duygu gibi...
Ellerin terleyecek, heyecandan
Oynamayacak kalemin
Ama sözler akacak, kalbindeki
Nakışlarla akışacaksınız.
Kalemin dile gelecek.

Nasıl akıyor zaman
Farkına varmayacaksınız.
Zihnindekiler kağıda yansıyacak,
Kalbin işleyecek o sözleri ince ince
İçin içine sığmayacak.

Şimdi söyle bana
Birileri, yaz bir şeyler dediğinde
Kalbindeki nakış sökülmez mi?
İşlediğin sözler dökülmez mi?

Emre Uygun

İnsan

Kağıda benzer insan;
Aynı yerden katlar durursan
İz kalır hayatında.
Fazla buruşturursan
Eskisi gibi olmaz asla.

Suya benzer insan;
İçmezsen ölürsün,
Çok içersen ağrıtır karnını.
Tekrar dokunamazsan kirletirsen.
Belki seversen dökersin,
Azad edersin kalbinden.

Kuşa benzer insan;
Tutamazsan uçar gider,
Çok sıkarsan da boğarsın.
Kararında seversen mutlu edersin.
Kırarsan küstürür,
Paylaşırsan sevindirir,
Esirgersen üzersin.

Hulasa, yaşama benzer insan.
Sevdesiyle, hüznüyle
Acısıyla, tatlısıyla
İnişiyile, çıkışıyla...
Kağıda,
Suya,
Kuşa,
Yaşama benzer insan.

Emre Uygun

Mavi Esinti

Sabahın ilk dalgaları vuruşuyor
Limanla çarpışıyor mavi esinti;
Yükselen bulutlarını sürüklüyor.
Martılar hissediyor o güzelliği.

Atılan bir simit havalanıyor, ve;
Maviliğın o sesine kapılıyor.

İlerliyor martı, mavi esintide
Sıkıştırıp da gagasının ucunu;
Yakalıyor havalanan o simidi.
Sonra iki kanadında da hissedip
Masmavi rüzgarın o sıcaklığını;
Çırpıştırıp gidiyor kanatlarını...

Emre Uygun

Şair Dediğın İnsan

Şair dediğın
Sözünde eksik aramayacak.
Gördüm mü bir hata,
Kalbindekilerden dolduracak.
Hayatın her durağında,
Ruhuna bir şeyler kazıyacak.
Boşluk bırakmayacak içinde,
Kalemi her andan faydalanacak.
Yokluktan var edecek

Konusu çiçek de olacak,
İsterse sevdicek de...
Vatanına da yazacak,
Hasretli anasına da...

Şiirin kuralı mı olurmuş, üstad?
Uyak dediğın, şairin yapbozu olacak.
Hece dediğın, ölçüsünü bilecek!
Sözcükler dans edecek.

Topluma da yazacak şair,
Yazdığını duyuracak da...
Özeli de olacak,
Saklamasını bilecek.
Doğruyu da yazacak, yanlış da...
İsterse çıplak,
İsterse süsleyip yazacak.
Duygu meselesiydi ya şiir;
Herkesin duygusu bir mi olacak?

Akrostiş de yazacak,
Kuralsız şiir de...
Resim de yapacak dizelerinde,
O duyduklarını da yazacak.
Sevgisini de belirtecek,
Terk edilmişliğini de...
İnsanlığa da sövecek bazen,
Şiire kural koyana da...

Anlayacağın, üstad;
Şair dediğın insan, işte böyle olacak!

Emre Uygun

Yalnız Yaz

Ŗu güzel dŖnyada;
Sevgi olmasa,
GŖneŖ hiç dođmasa,
Ay ab-endamını sergilemese,
YaŖamın ne zevki kalır ki?

Bahar gŖneŖi saklasa,
KıŖ beyaz ŖrtŖsŖnŖ sermese,
GŖz sararmıŖ yapraklarını dŖkmese,
Yaz yalnız kalmaz mı ki?

Ne yaŖam zevksiz,
Ne yaz yalnız kalsın.
YaŖamda yalnız kalma azizim, ki;
Yazın, kıŖın zevklensin.

Emre Uygun